

Література

1. Фатхутдинов Р.А. Стратегическая конкурентоспособность: учебник Р.А. Фатхутдинов. – М. : Экономика , 2005. – 504 с.
2. Азоев Г.Л. Конкурентные преимущества фирмы / Г.Л. Азоев, А.П. Челенков; Гос. ун-т упр., Нац. фонд подготовки кадров. – М.: Новости, 2000. – 254 с., с. 48.
3. Ламбен Жан-Жак Менеджмент, ориентированный на рынок / Жан-Жак Ламбен. – СПб. : Питер, 2007. – 800 с.
4. Иванов Ю. Б. Теоретичні основи конкурентної стратегії підприємства: монографія / Ю. Б. Иванов та ін.; за заг. ред. Ю. Б. Иванова. – ХНЕУ. – Х. : ВД «ИНЖЕК», 2006. – 383 с., с. 70.

Бєляєва Валентина

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри управління персоналом і регіональної економіки Дяків О.П.)

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ

З моменту свого зародження та під час розвитку менеджмент в організаціях був змушений розв'язувати безліч проблем і завдань. Ці складнощі пояснювалися зазвичай рядом найрізноманітніших причин, наприклад:

- невмінням грамотно організувати працівників у компанії;
- нездатністю раціонально продумувати розпорядок дня і робочий простір;
- некомпетентністю у сфері добору, аналізу та прийняття найбільш вигідних і раціональних рішень.

Але ті менеджери, які прагнуть до саморозвитку, завжди намагалися знайти оптимальне вирішення питань, виявити причини труднощів і з'ясувати, які способи управління персоналом є найбільш ефективними.

Згодом розроблялись все нові й нові принципи менеджменту, контролю якості, визначення і досягнення цих цілей. Причому багато цих принципів актуальні й нині. Однак варто чесно визнати, що переважна частина їх була розроблена в США, Японії і на Заході з урахуванням специфіки й менталітетів саме цих країн та регіонів. Іншими словами, керівники поки не зіткнулися з тими труднощами, які покликани

вирішувати ці принципи. Відповідно, розроблені за кордоном підходи можуть виявитися неефективними для нашої країни. Ось чому проблеми менеджменту в Україні актуальні і на сьогодні.

Завдання, які стоять перед менеджментом в Україні, можна об'єднати в наступний перелік [1]:

- підтримка на стабільному рівні життєздатності компанії в умовах змін ринку і зростаючої конкуренції;
- чітке окреслення цілей, що відповідають інтересам організації та одночасно запитам споживачів на ринку;
- прагнення до мінімізації витрат і максимізації прибутку;
- удосконалення діяльності компанії завдяки впровадженню сучасних методів управління;
- прагнення до максимальної реалізації потенціалу своїх працівників;
- побудова доброзичливих стосунків у колективі;
- розроблення удосконалених форм функціонування компанії.

Однак успішне виконання всіх завдань ускладнено у зв'язку з наявністю безлічі проблем. Розглянемо основні проблеми сучасного менеджменту; це, зокрема:

- нестача кваліфікованого управлінського персоналу;
- корумпованість економіки;
- відсутність продуктивної взаємодії менеджера і власника компанії;
- вхід у топ-менеджмент співробітників без спеціальної освіти.

Важливо розуміти, що менеджмент – це окрема галузь, що має певну специфіку та особливості [3]. Особливо якщо враховувати, що чим вища посада, тим менше технічних навичок потрібно управлінцю, але при цьому зростає необхідність в освоєнні специфічних знань, що дають змогу ефективно керувати всією організацією [2]. Відповідно, керівник вищої управлінської ланки переходить від вироблення рішень до управління процесами прийняття рішень. В Україні поки актуальна така проблема – до керівництва організацією приходить фахівець, який, займаючи високий управлінський пост, за стилем мислення і підходами до розв'язання проблем залишається на колишньому рівні. У результаті цього топ-менеджер часто уникає прийняття управлінських рішень, займаючись лише технологічними питаннями. Найвище керівництво має усвідомлювати, що його завдання полягає в управлінні процесами

прийняття рішень.

Висновки: незважаючи на безліч проблем в українському менеджменті, варто відзначити, що при професійному підході можна завжди знайти компроміси, підібрати оптимальне рішення в ситуації, уникнути багатьох проблем в управлінні, а головне – підвищити якість та результативність управління.

Література

1. Зотін Т. О. *Сучасні проблеми менеджменту* / О. Зотін, О. Котоміна // *Наукове товариство студентів XXI століття. – Економічні науки.* – 2015. – № 4(31) – С. 28–32.

2. Кисельова С. А. *Проблеми управління персоналом організації* / С. Кисельова, А. Удалов, А. Шаповалов // *Актуальні проблеми сучасної науки.* – 2014. – № 33. – С. 106–109.

3. Костін М.Д., Миколаєва Н.А., Усталов А.А. *Лідерський потенціал керівника як умова для ефективного управління групою* / М. Костін, Н. Миколаєва // *NovalInfo.ua.* – 2015. – № 37. – С. 87–90.

Бігус Олександр

(науковий керівник: д.е.н, доцент кафедри економіки підприємств і корпорацій Мачуга Н.З.)

СУТНІСТЬ РИЗИКІВ В ЛІЗИНГОВИХ ОПЕРАЦІЯХ

Лізинговий ризик в операціях - це можливе настання події, яке тягне за собою відхилення фактичного результату прийнятого рішення лізинговою компанією від очікуваного, в результаті чого лізингова компанія може як втратити повністю або частково свої ресурси, недоотримати очікуваний дохід, або понести не передбачені додаткові витрати, так і отримати надприбуток чи примножити свої ресурси. В даному визначенні ризик представлений як багатоаспектна категорія, ключовими поняттями якої є можливість появи події, суб'єкт, який прийняв рішення (лізингова компанія), можливі наслідки від прийнятого рішення.

Причинами ризику є процеси, що приводять до факторів невизначеності в діяльність організації. Можна виділити такі причини

виникнення ризику: не передбачення факторів природних явищ, стихійного лиха; наявність різноманітних тенденцій, різноманіття суперечливих інтересів; неповнота, недостатність інформації. Джерелом ризику є чинники, які безпосередньо впливають на діяльність лізингової компанії.

У своєму шляху лізингодавець стикається з безліччю ризиків, які необхідно класифікувати на основі можливості лізингодавцем управляти ризиком. Відповідно до цього ризику поділяються на некеровані і керовані [2].

Некеровані ризики - це ризики, які пов'язані з впливом зовнішніх факторів, на які в подальшому лізингова компанія не може вплинути. Вони включають в себе такі види ризиків:

– політичні ризики - пов'язані з політичною сферою та діяльністю держави;

– соціально-економічні ризики - ризики, що стосуються змін в економічній ситуації в світі, соціальної напруженості в суспільстві, зокрема: інфляційний та валютний ризик;

– ризик інфраструктури - ризик того, що внутрішнє і зовнішнє середовище організації (інфраструктура) виявиться несприйнятливою або не підтримає стратегію компанії;

– природні ризики - пов'язані з проявом стихійних сил природи (цунамі, землетрусу);

– ризик процентних ставок - ризик, який пов'язаний з коливанням відсоткових ставок, які можуть вплинути на активи компанії та її зобов'язання (актуально в разі фінансування проектів за рахунок позикових коштів, аналізу альтернативних проектів, використання фіксованого відсотка при розрахунку лізингових платежів і плаваючого відсотка при здійсненні запозичень на ринку капіталу).

Наслідком впливу цих ризиків є відтік капіталів з регіону, згорання діяльності організацій, різке падіння платоспроможного попиту, зростання конкуренції з боку інших суб'єктів господарювання.

Керовані ризики - це ризики, на які лізингова компанія може впливати за допомогою заходів, що попереджають виникнення ризиків або знижують їх рівень до прийнятної значення. Пропонується поділ їх за сферою виникнення на специфічні ризики лізингових операцій і загальні ризики для бізнесу.